Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Fem fra en Ærtebælg.

Citation: Andersen, H. C.: ”H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal”, i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 283. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429412512416/facsimile.pdf (tilgået 16. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Og den Syges Seng blev flyttet nærmere til Vinduet, hvor hun kunde see den spirende Ært, og Moderen gik til sit Arbeide.

[102] »Moder, jeg troer jeg kommer mig!« sagde om Aftenen den lille Pige. »Solen har idag skinnet saa varmt ind til mig. Den lille Ært trives saa godt! og jeg vil ogsaa nok trives og komme op og ud i Solskinnet!«

»Gid det var saa vel!« sagde Moderen, men hun troede ikke at det skete; dog, den grønne Spire, som havde givet Barnet glade Livstanker, satte hun en lille Pind ved, for at den ei skulde knækkes af Vinden; hun bandt et Seglgarns Baand fast til Brættet, og til det øverste af Vindues-Karmen for at Ærteranken kunde have Noget at holde sig til og snoe sig om, naar den løb op, og det gjorde den; man kunde for hver Dag see, at den tog til.

»Nei, den sætter jo Blomst!« sagde Konen en Morgen og nu fik ogsaa hun det Haab og den Tro, at den lille, syge Pige kom sig; det randt hende isinde, at i den sidste Tid havde Barnet talt livligere, de sidste Morgener havde det selv reist sig op i Sengen og siddet der og seet med straalende Øine paa sin lille Ærtehave af een eneste Ært. Ugen efter var den Syge første Gang oppe i over en Time. Lyksalig sad hun i det varme Solskin; Vinduet var aabnet, og udenfor stod der fuldt udsprungen en hvidrød Ærteblomst. Den lille Pige bøiede sit Hoved ned og kyssede ganske sagte de fine Blade. Det var ligesom en Festdag den Dag.

»*Vor Herre* har selv plantet den og ladet den trives for at give Haab og Glæde til Dig, mit velsignede Barn og til mig med!« sagde den glade Moder og smilte til Blomsten, som til en god Engel fra Gud.

[103] Men nu de andre Ærter! – ja den, som fløi ud i den vide Verden: »Tag mig, om Du kan!« faldt i Tagrenden og kom i Due-Kro, og der laae den som Jonas i Hvalfisken. De to dovne dreve det ligesaavidt, de bleve ogsaa ædt af Duerne, og det er at gjøre solid Nytte; men den fjerde, som vilde op i Solen – den faldt i Rendestenen og laae Uger og Dage der, i det sure Vand, hvor den rigtigt bovnede.

»Jeg bliver saa dejlig tyk!« sagde Ærten. »Jeg revner af det,

1 til Vinduet] Vinduet **krO**, til V. **A**, V. **C**, til V. **D**. 6 Solskinnet!] *e mgl.* **A**. 9 for at] **k**, at **r**. 16 den lille, syge Pige] **k**, *men rettet til* det syge Barn, *og således* **r**. 17 Barnet] **k**, *men rettet til* den Syge, *og således* **r**. 20 Ært.] *herefter liniebrud* **r** (*ikke* **k**). 23 Ille] unge *rettet til* lille **k**, unge **r**. 30 *Ærter!*] *herefter liniebrud* **r** (*ikke* **k**). 32 Jonas] Jonas laae **kr**. 35 Uger og Dage] Dage og Uger **D**.